

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครูโรงเรียน
แกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ(Action - Research)
ตามแนวคิดของเคมมิสและแมกแทกการ์ท (Kemmis and McTaggart. 1988 : 11-15; อ้างอิงมา
จากสุวิมล ว่องวานิช. 2544 : 13) มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการวางแผน (Planning) ขั้นการปฏิบัติ
(Action) ขั้นการสังเกต (Observation) และขั้นการสะท้อนผล (Reflection) ผู้วิจัยสรุป
ผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครู โรงเรียนแกนนำจัดการ
เรียนร่วมในจังหวัดกาฬสินธุ์

สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครู โรงเรียนแกนนำ
จัดการเรียนร่วมในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของเคมมิส
และแมกแทกการ์ท (Kemmis and McTaggart : 1988) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการ
วางแผน (Planning) ขั้นการปฏิบัติ (Action) ขั้นการสังเกต (Observation) และขั้นการ
สะท้อนผล (Reflection) ซึ่งสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเฉพาะ
บุคคลของครู โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยให้กลุ่มตัวอย่าง ทำ
แบบทดสอบวัดความรู้การจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ก่อน- หลังการประชุมเชิง
ปฏิบัติการจำนวน 18 ข้อ พบว่า คะแนนความสามารถของครูก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ
การทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ครูมีความรู้ในการจัดทำแผนการจัดการศึกษา

เฉพาะบุคคลอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ หลังจากได้รับการประชุมเชิงปฏิบัติการ ครูมีความรู้ในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอยู่ในระดับสูง

สำหรับการกระจายของคะแนนของข้อมูลนั้นจะพิจารณาจากค่าคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีการกระจายคะแนนมาก นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลแตกต่างกัน

2. ผลการนิเทศการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล พบว่า ครูมีระดับการปฏิบัติการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในภาพรวมมีความสามารถอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ระดับการปฏิบัติในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ระดับมากที่สุด 3 รายการ คือ ความคิดเห็นของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง คณะกรรมการจัดแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและด้านข้อมูลทั่วไปของเด็ก โดย มีระดับการปฏิบัติเฉลี่ยเท่ากับ 4.70, 4.54, 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61, 0.71, 0.65 ตามลำดับ รายการที่ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 รายการ คือ การกำหนดความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา และการเขียนรายละเอียดข้อมูลการศึกษาของเด็ก โดยมีระดับการปฏิบัติค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42, 4.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76, 0.75 ตามลำดับ และมีระดับการปฏิบัติ ปานกลาง จำนวน 1 รายการ คือข้อมูลด้านการวางแผนการจัดการศึกษา โดยมีระดับการปฏิบัติเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 และผลจากการสัมภาษณ์การเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล พบว่า ครูสามารถเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลได้ครบองค์ประกอบทั้ง 6 หัวข้อ อย่างถูกต้อง ชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กพิการแต่ละบุคคล คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 100 บรรยายภาพเป็นกันเอง กล้าแสดงความคิดเห็น มีความกระตือรือร้น มีความรู้เพิ่มขึ้น ครูให้ความช่วยเหลือกันเมื่อพบปัญหาและสามารถนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปเป็นแบบอย่างให้กับบุคคลอื่นใช้ได้ต่อไป

จากกิจกรรมการพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครู โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศ พบว่า การพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครู โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดกาฬสินธุ์ บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ทุกประการ

อภิปรายผล

การพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครูโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดกาฬสินธุ์โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ตามแนวคิดของเคมมิสและแมกแทกการ์ท (Kemmis McTaggart : 1988) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการวางแผน (Planning) ขั้นการปฏิบัติ (Action) ขั้นการสังเกต (Observation) และขั้นการสะท้อนผล (Reflection) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขออภิปรายผลตามลำดับดังนี้

1. ในการพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครูโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดกาฬสินธุ์โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการให้แก่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีการฝึกปฏิบัติการเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2551 โดยผู้วิจัยเป็นวิทยากรพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจและสามารถจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้กับเด็กพิการอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 16$) แสดงว่าการดำเนินประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ ชูฉิม อินทร์น้อย (2546 : 81) ได้ทดลองใช้ชุดฝึกอบรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลโดยใช้วิธีทัศน์ พบว่า ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสูงขึ้นจากเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการพัฒนาบุคลากรโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมทั้งการกำกับติดตามผลการปฏิบัติงานของครูอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับ บพิตร โสมณวัฒน์ (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมเพิ่มขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อเด็กพิเศษเรียนร่วมมีความสนใจให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอนทำให้ครูเกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงาน ครูสามารถจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และการเขียนแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ได้ ครูมีความเข้าใจในหลักวิธีการสอน เด็กพิเศษเรียนร่วม โรงเรียน ได้ยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้านการจัดศึกษาพิเศษเรียนร่วมและนักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพแห่งตนผู้ปกครองมีความพึงพอใจ

2. การพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลโดยวิธีการนิเทศและการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้นิเทศและสัมภาษณ์การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง อย่างต่อเนื่อง ในระหว่างเดือน สิงหาคม - กันยายน 2551 โดยเริ่มปฏิบัติในทุกวัน

ศุกร์ระหว่าง 08.30-16.30 น.พบว่า ครูมีความมั่นใจในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมากขึ้น การเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครู โรงเรียน แกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลได้ครบองค์ประกอบทุกรายการ อย่างถูกต้อง ชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กพิการแต่ละบุคคล คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 100 บรรยายภาพเป็นกันเอง ทุกคนกล้าแสดงความคิดเห็นมีความกระตือรือร้น มีความรู้เพิ่ม ครูให้ความช่วยเหลือกันเมื่อพบปัญหา สามารถนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปเป็นแบบอย่างให้กับบุคคลอื่นใช้ได้ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับมิสนิก,เคธีโอ (Mrsnik,Kathy O.2003 : Website) ได้ทำการศึกษารณีของผลกระทบจากการจัดอบรม โปรแกรมเพื่อการศึกษาแบบ เรียนรวมที่มีต่อการพัฒนาประสิทธิภาพและ ขวัญกำลังใจของครู ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างของผู้เข้าร่วมมีความรู้ ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเพิ่มมากขึ้นและยังสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้เพิ่มขึ้นด้วย โดยเมื่อครูมีความรู้เพิ่มมากขึ้นก็จะส่งผลไปถึงการปรับเปลี่ยนและการแก้ไขหลักสูตรการบริหารชั้นเรียนและพฤติกรรมในชั้นเรียนการเพิ่มระดับความมั่นใจในความสามารถของตนในการใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ซึ่งเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้บริหารและครูใน โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมควรนำข้อมูลแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมาใช้ในการจัดผู้เรียนเข้าเรียนในรูปแบบที่เหมาะสม เป็นข้อมูลในการวางแผนการบริหาร ด้านงบประมาณ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนใน โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมของจังหวัดกาฬสินธุ์ต่อไป

1.2 ครูใน โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่พัฒนาขึ้น ไปจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิการใน โรงเรียนของตนเองได้

1.3 ผู้ปกครองสามารถตรวจสอบแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่จัดให้สำหรับบุตรหลานของตนเองได้โดยตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมในแต่ละองค์ประกอบ

ของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลว่าตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กนักเรียนแต่ละบุคคลหรือไม่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาความก้าวหน้าของเด็กที่เกิดจากการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปปฏิบัติ

2.2 ควรศึกษารูปแบบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของครูโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในการพัฒนาแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY